

Kuriren

Glad i både ton och ord...

FYNG – ”SMEHALVAN” SOM BLEV JOURNALIST

Det här ska handla om smedhalvan som blev Kurirens Fyng...

Ett berättande om Yngve Forslin från Kungsgården i Norrala, som 1957 klev in i Kurirens journalistkara och sedan blivit något av en epok i vår tidnings historia.

Med ålderns rätt tog nämligen Yngve farväl av sin mångåriga arbetsplats nu i veckan. Ett farväl som verkligen slår an på oss arbetskamrater och säkert också hos Kurirens läsare. Yngves, eller Fyngs, sätt att handskas med ordet i sina mångskiftande reportage har gjort honom känd för sin aktade penna.

Som 1922 års barn blev det en sexårig folkskola som fick utgöra grund för hans senare dokumenterat vidsynta kunnande.

Läroverket var på tal men när Yngve närmade sig skolans slut visste han att den släktbundna smidesverkstaden bara ett stenkast från fädernegården, var den rätta arbetsplatsen.

Redan under skolåren kom Yngve i kontakt med musiken och religionen, som båda har spelat så betydelsefulla roller i hans liv.

Musiken smög han sig från början till genom att låna pappas då tvåsträngade fiol vid ett passande tillfälle. Vilket förstas uppdagades och förde fram till undervisning hos Gottfrid Wiklund i Åsberget, Söderhamn. Närheten till Kungsgårdens missionshus, bara ett tiotal meter, plus föräldrarnas religiösa engagemang, gjorde honom tidigt troende.

Blev mink

1939, som 17-åring, kom Yngve in på verkstadsskolan i Tönshammar i Sandarne, och blev en av "minkarna". Så mycket nytta av den utbildningen skulle nu Yngve inte få. Andra uppgifter väntade honom i livet.

Då hade Yngve också börjat sjunga, trots att han under folkskoletiden betraktades som omöjlig och fick ägna sig åt rätt-



Hänga på armbågarna för att vila fingertopparna är inget som passar Yngve. Men vad gör man inte för en bra bild. Foto: BERTIL WIDMARK.

skrivning under sångtimmarna. Hans förmåga och kunnande att leda andra i sjungandet väcktes när han 1941 vid missionsförsamlingens 60-årsjubileum fick i uppdrag att leda kören. Han hade aldrig stått som ledare för något liknande men det kom att visa sig att det skulle bli Yngves stora passion framöver.

Populära Fyrbåken

1942 bildade han tillsammans med en grupp kamrater inom missionsrörelsen i Norrala "Fyrbåken" som slog an ordentligt. De blev omättligt populära vida omkring. Att sju pojkar ställde sig upp och sjöng var då mycket ovanligt och när de dessutom sjöng mycket bra var succén given. Deras religiösa skönsjungande förde dem i kontakt med pastorererna Henry och Viktor Norin, försbackaättade, som inbjöd dem till en turné i den göteborgska och bohuslänska skärgården. Ett minne för livet för Yngve och hans sjungande kamrater från Norrala.

Allt det som "Fyrbåken" fick in i kollekt lades till en orgelfond, för missionshuset i Kungsgården. Ett kraftfullt bevis för det religiösa engagemanget som samtliga i "Fyrbåken" hade. Att pengarna dessutom räckte till ett stort bidrag för ett nytt piano förstärkte det hela.

Sista april 1943 samlade Yng-

ve de gamla medlemmarna i den manskör som fanns för många år sedan i Norrala. Noga räknat så upphörde manskören 1922, samma år som Yngve föddes. Denna samling 1943 blev fröet till Kungsgårdens manskör, som än i dag existerar och bjuder på sin skönsång. Under alla dessa år under ledning av just Yngve Forslin. Ett mångårigt engagemang som för övrigt gav honom Söderhamns kulturstipendium 1977.

Yngve har genom åren blivit något av en hejare att hantera olika slags instrument. Orgel, piano, dragspel, fiol, esskornett och althorn hör till de instrument som han trakterat i offentliga evenemang. Han var också en tid ledare för Gävle-Dala musikförenings förbund.

Skiftande engagemang

Som synes har Yngve Forslin varit mycket framstående vid sidan om sitt journalistiska liv. Ända har inte allt skalats av. Som t ex att han en gång svarat för morgonandakten i Sveriges radio, och han så sent som i somras tillhörde den ensemble som spelade upp Söderblom-spelet i Trönö.

Anledningen till att Yngve funnits med i så många skiftande engagemang har sin orsak i att han är en mycket utåtriktad person. Trots sin allvarliga religiösa

inriktning har han varit öppen för det skiftande liv vi existerar i och han har verkligen spridit värme kring sin person.

Just denna värme förde honom också i kontakt med riksbekante Artur Eriksson vars gäst han var en tid på Gotland där Artur var församlingspastor. Själv betraktar dock Yngve sina kontakter, uppdrag och prestationer som oväsentliga. Helt i linje med den timida person han är. Därför skryter han inte med att han varit en av OD-dirigenten Erik Erikssons elever.

– Jag har aldrig haft någon utbildning utan sjungit hellre än bra, säger Yngve och tillägger...

– Om jag inte haft sången, vad skulle jag gjort då?

Första raderna

Ett försiktigt steg in på den journalistiska banan tog han 1943 då han skickade in några handskrivna rader i samband med valborgsmässöfirandet i Kungsgården, Norrala, till Söderhamns Tidning. Det var första gången som nybildade Kungsgårdens manskör uppträdde offentligt. Själv minns Yngve hur fascinerat han läste sina få insända rader. Föga anade han då att han skulle spela en stor roll i Söderhamns journalistiska historia.

Följden blev att han började skriva norralakrönikor, och det var först när han hittat en skrivmaskin hos Varucentralen i Söderhamn som han började lära sig handskas med en sådan.

En höstkväll 1949 ringde P W Häger från Bollnäs-Tidningen och frågade om inte Yngve ville börja som journalist och på den vägen blev det. Ett försök som vi som i alla år beundrat signaturen Fyng bara har att tacka för.

Via Hudiksvalls-Posten och en tid i Hudiksvall, blev det fast stationering på Söderhamns-Tidningen varifrån Yngve flyttade till Kuriren 1957.

Öräkneliga reportage

Här på Kuriren har Yngve Forslin sedan verkat fram till dessa dagar och gjort sig vida känd som en mycket skicklig journalist. Hans reportage har i alla sammanhang emottagits av läsarna på ett närmast fantastiskt sätt. Vi som varit hans arbetskamrater kan också intyga att Yngve Forslin som människa varit ett föredöme.

Många av Fyngs skildringar av olika händelser är för alltid inristade i Kurirens annaler. Som t ex hans enorma insats i tingshusmorden i Söderhamn då han presterade ett arbete som föranledde storstadspresen att skicka berömmande ord till Kuriren. Om det hade funnits ett svenskt Pulitzerpris hade Yngve varit en mycket stark aspirant. Hans Holmsveden-reportage i samband med bränderna därstädes och Engnell-försvinnande inte att förglömma. Däremellan bjöd Yngve under signaturen Fyng på många djupodlade reportage om vardagliga människor som djupt engagerade läsekretsens.

Inte undra på alltså att vi på Kuriren kommer att sakna Yngve Forslin oerhört. Hans sätt att verka som arbetskamrat, allvarligt syftande journalist och människa, gör honom till en av företagets mest betydelsefulla personer. Därför finns det alla anledningar att önska honom all tänkbar välgång som pensionär.

Vi här på Kuriren vet att han tänker hålla kontakterna och det tackar vi för. Det skulle rimma illa med hans fantastiska gärning i Kurirens spalter om han helt skulle försvinna.